

EDINOST

Posamezna številka v Trstu in okolici po 20 stotink. — Oglasi se računajo v širini ene kolone (72 mm). — Oglasi trgovcev in obrtnikov po 40 stot., osmrtnice, zahvale, poslanice in vabila po 1. l. — Oglasi denarnih zavodov po 1. l. 2. — Mali oglasi po 20 stot. beseda, najmanj po 1. l. 2. — Oglasi, naročniki in reklamacije se pošiljajo izključno upravi Edinosti, v Trstu, ulica sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. — Telefon uredništva in uprave 11-57.

Krvava udušitev poizkušene vstaje reškega prebivalstva

Vsi mostovi poginili v zrak — D'Annunzio ranjen — Vlade čete tik pred mestom

Praznike, ki naj bi jim bil v najvišjo oznako mar ljudem na zemlji, ki so blage volje, je preživel prebivalstvo v skrajnem razburjenju in največji napetosti. Te dni nismo v našem mestu doživeli blagoslova in sreče toliko zaželjenega miru, marveč so odmevale po ulicah strasti in divjal duh upornosti. To pa ne le zato, ker si je prebivalstvo v svesti, da se nesrečni spor med oficijelno Italijo in »komandantom« očitno bliža rešitvi. Razburjenje pa so še povečavale najrazličnejše, fantastične in do skrajnosti razburilive vesti. Od ust do ust so šle govorice, ki so vedele o tisočih mrtvih in ranjenih, da je D'Annunzio ubit, oziroma, da se je sam ubil, itd. Se je gojilo pač kakor se navadno dogaja, posebno se med tako lahko razburljivim ljudstvom kakor je ravno italijansko. Dasi je bila neosnovanost in pretiranost takih vesti očitna in je po vsem postopanju rednih čet proti Reki očitno, da se hoče poveljstvo po možnosti izogniti prelivanju krvi, so ljudje vendar verjeli in so bili zato duhovno razburkani.

Če pa govorimo o razburjenju vsega prebivalstva, ni razumeti tega tako, kakor da je prebivalstvo Trsta vse na D'Annunzijevo stran. Razburjenje med laškim prebivalstvom ni le razumljivo, marveč je psihološki utemeljeno, kajti, kdor narodno čuti, kdor ljubi svoj rod, temu mora krvaveti srce, ko se v medsebojnem boju preliva bratska kri. Drugo vprašanje pa je, komu pripisuje prebivalstvo krivdo na teh prežalostnih dogodkih. Neki Italijan je izrekel v pogovoru z nami značilno sodbo, da je D'Annunzio človek, ki je izgubil duševno ravnotežje. V blagi obliki je izrekel mož pravo sodbo in obzore. Stvari so vendar jasne za vsakogar. Italija je sklenila pogodbo; nje zakoniti predstavitelji so se obvezali s podpisom, da se pogodba izvede v vsem nje obsegu; kralj in ljudski zastop sta sankcionirala to pogodbo. Italija bi bila, če bi sprejel obvez ne izpolnila; razglajala pred svetom kot obnemogla, ali verolomna! To bi bila njena poguba in kdor bi to zakrivil, bi zagrešil zločin na najvišjih interesih Italije in na nje bodočnosti. Tako je sporočil general Caviglia svojim vojakom. D'Annunzio samemu in vsemu svetu. D'Annunzio pa proglasa, kot izdajalec vsakogar, ki bi hotel preprečiti njegov upor in žuga s smrtno kaznijo vsem, ki niso z njim. Hode torej zakrivilo označen zločin na domovini in lastnemu narodu. S tem je rešeno menjava vprašanje krivde. In D'Annunzijevo legionario izjavljajo neusmiljeno grožnjo svojega »poveljnika«. Najprej je D'Annunzio brez milosti izgnal in zapodil v svet vsakega »sumljivega«, sedaj pa preganjajo njegov legionario kruto vse, kar je še ostalo. S krvo se masčujejo nad prebivalstvom, ker bi hotelo, da bodi konec temu blaznenju in neizmernemu trpljenju. Doživelo je svojo Golgoti in Kalvarijo in sedaj ne more več in ključ po odrešitvi. Sedaj je zrušena velika laž, ki jo je D'Annunzio ves čas trobil v svet, da je on glasnik volje Rečanov. Ubogo mesto, ki že davno ne sme izražati več svoje volje, ker bi bil to zločin proti njegovemu veličanstvu — Gabrile! Komu se ne bi krčilo srce spriču vse, kar je reško mesto že pretrpelo, a posebno se spriču tega, kar mora pretrpeti danes. To je naravnost strašno. Gabriele D'Annunzio naj ne krči, da so le »krvniki« proti njemu. Danes mora biti proti njemu vse, kar človeški čuti. V koliki meri se le vsak pošten Italijan, ko je D'Annunzio posegel po skrajnem sredstvu, da pozvali vojaštvo k nepokorščini in proglasa kot najvišjo patriotsko dolžnost: ne ubogati, ne se pokoriti! Ruši temelje, na kateri stoji država. Z italijanskega stališča je to resnična veleizdaja. In general Caviglia se mora zavedati, kaj je dolžan svoji Italiji in mestu Reškemu. Tu ni izbire, tu treba skrajne odločnosti, tudi če gre proti takemu narodnemu maliku, kakšen je bil doslej — Gabriele D'Annunzio! Neki italijanski list je napisal te dni priklono: Jugoslavija pa stoji spriču dogodkov pri oknu. Hotel je reči, da je v našem položaju opazovalca, ne bi li bile ona tista tretja, ki se bo smejal...? Ta izrek je tem pomembnejši, ker morajo priznavati tudi italijanski listi, da je vedenje Jugoslavije povsem korektno....

pristanišču nedaleč od pristanišča, so prekoračile suhopotne čete mejo regentstva na raznih točkah in dokončujejo počasi obkrožitev. Pravih in resnih spopadov ni bilo. Streljalo se je z ene strani in druge nekako samo za kazati dosežene položaje in za strah. Legionarji so se umeknili skoraj vsi v mesto, ne da bi se stavili na pot vladnim četam. Tu pa tam je prišlo do kakega odpora. V celoti pa niso bili ti spopadi resni niti niso pokazali kake močnejše volje braniti zapuščen ozemlje. O razpoloženju duhov med prebivalstvom ni nikakih vesti. Zdi se pa, da vlada med prebivalci nemir in skrb glede posledic materijalnih in moralnih, ki lahko nastanejo iz sedanje položaja. Ravno tako občutljiv je pritisk, ki ga vršijo legionarji, kar bo po mnenju večine preprečilo mešane do zadnjega, da bi mogli izraziti svojo voljo.

Med tem mirujejo naše čete in počasi zasedajo položaje ob robu mesta, ki so jim odmerjeni, in to v upanju, da pride poveljstvo regentstva do tega, da vpriče očitne košljivosti položaja odneha od svoje želje po nadaljevanju tega žalostnega spora.

Dne 26. decembra predp. Včeraj, na dan Božiča, so dobile kraljeve čete ukaz, naj ostanejo mirne na doseženih položajih, pričakujoč, da se čete reških legionarjev premislijo, vidič trdno voljo s strani vlade, da se uduši upor. Legionarji so streljali ves dan iz lastnega nagiba iz pušk, streljin in topov ter so ranili enega karabinerja in enega vojaka. Razen tega so metali in enega vojaka. Razen tega so metali reški letalci nesramne proglase na naše čete. Radi tega so kraljeve čete obnovile danes jutraj svoje napredovanje proti mestu.

Dne 26. decembra popoldne. Glavni dogodek današnjega dne je bila zaseda, ki so jo napravili reški legionarji eni četi bataljona »Vestona« na ta način: Nekoliko reških legionarjev je izjavilo, da se hočejo predati ter so prišli brez orožja. Četa je napredovala in tedaj je bila obkrožena z vseh strani in uvoljena. To je povzročilo umik dveh hektometrov (200 m) na oni točki naše črte, praznina pa, ki je nastala v njej, je bila takoj zataknjena. Pri tem dogodku so se častniki in vojniki branili hrabro in bilo je precej ranjenih med njimi. Plinarnica, Rujevica, hiše v Banki in severno od Kozale so padle danes v naše roke. Prebivalci ozemlja, ki so ga zapustili legionarji so sprejeli naše vojske kot osvoboditelje in jim bogato strežejo. Torpedolovka »Espero« je do bliza zaslužen kaznen ter je danes zgorela.

Dva poizkusa vstaje s strani reškega prebivalstva proti D'Annunzijevo legionariojem sta bila od njih udušena v krvi.

Dne 27. decembra. Naše čete se nahajajo že 48 ur v predmestjih reškega mesta. Zada je napočeno veliko rezerv. Nove baterije se približujejo. Rečani so prošili za prenehanje ognja. Ni jim bilo ustrezno in operacije proti vojaškemu položajem se nadaljujejo. Vri ranjenci so preskrbljeni in po 24 urah so že v bolnišničnih odzadaj. Duh med vojniki je zelo dober, dasi jih boli naloga, ki jim je prisojena.

Vojška oblast svari občinstvo pred vznemirjevalnimi vestmi, ki jih širi D'Annunzio in njegov ljudje, kakor tudi pred vsemi ribarji v motni vodi, ki izkorišča okolščine, da bi škodili dežel.

Zadrski legionarji so se predali. Uradno poročilo z dne 27. t. m. se glasi: Po noči ni bilo nobenega važnega dogodka. Dalmatinski legionarji in prostovoljci so se predali včeraj brezpogojno italijanskim oblastim v Zadru.

Kako se je izvršila predaja. ZADAR, 26. Okoli sto reških legionarjev, ki so se bili izkrcali na dalmatinsko obal blizu Zadra pod vodstvom stotnika Aurelia (ki je bil že uvojen s 6 pomočniki), so udrli v Zader ter so se utrdili v vojašnici Rismondo. Včeraj so dobili od generala Taranta, tukajšnjega komandanta mesta, poziv naj se predajo z orožjem vred. Legionarji so odgovorili, da se ne marajo pokoriti generalovemu pozivu. Vseled tega predzadnega odgovora je dal general Taranto obkoliti vojašnico z vseh strani. Ko so videli legionarji, da se vojaki ne šaliyo temveč da vršijo resno in zvesto svojo dolžnost, so se naenkrat premislili in ponudili brezpogojno predajo. Odložitelj orožje so začeli prihajati eden za drugim iz vojašnice. Vsi so bili proglasoni za vojne ujetnike (!) Kot takšne jih bo dala vlada prepehtati v neko taborišče blizu Jakina.

Dne 25. decembra. Suhopotne in pomorske vladne čete so povečale pritisk okoli mesta, da bi dale reškemu prebivalstvu vtis zaležnosti, stiskajoč obroč okoli Reke. Dočim so krizarile vojne ladje po pred-

poslanec, ki so bili izvoljeni na več kra-
jih odrekli.
Dr. Trumbić obdržal mandat na sedmi
listi, ostali pa se odreče. Nikola Pa-
šić obdržal mandat vranjskega okrožja.
Jovo Jovanović požarevaškega, Milju-
tin Dragović pančevsko-belocerkvenega,
Hadži Ibrahim Maglajlić banja-luškega,
dr. Hrasnica tuzlanskega, dr. Mehmed
Spahjo sarajevskega okrožja, dr. Matko
Laginja se odreka mandatu v županiji
virovitiški na korist Kerubina Segvića.
Minister Drašković obdržal mandat ru-
niškega okrožja. To poročilo se odstopi
verifikacijskemu odboru. Tajnik čita
nato poročilo glede demistije vlade.

Nato povzame besedo predsednik
parlamentar dr. Ribar, ki izjavlja: Na te-
melju vladnega obvestila bomo za en-
krat odgodili sejo ustavotvorne skupš-
tine. Poslanec bodo dobili pismeno vabilo
k prihodnji seji, kakor hitro se sestavi
nova vlada in kakor hitro bo novi vladi
označen čas in dan, kdaj prestolonasled-
nik regent Aleksander otvori zasedanje
s prestolnim govorom. Predsednik prosi
voditelje političnih skupin, naj se po
seji zglasje v predsedniški sobi, da se
tam dogovore o delu za ustavo in po-
slovnik. Nadalje naznani predsednik,
da je glede onih poslancev, čijih man-
dati so sicer verifikirani, pa niso prisegli,
odredil, da ne morejo dobiti dnevnice in
ne proste vožnje po železnicah. Tudi
svoje poslanske dolžnosti ne morejo
vršiti. Nato želi predsednik vsem po-
slancem vesele božične praznike in za-
ključuje sejo ob polu dvanajstih.

Konec torpedolovke „Espero“

OPATIJA, 27. Včeraj popoldne je streljalo nekoliko ladij eskadre admirala Simonettija, poveljnika gornjejadranskega flotnega oddelka, v reško pristanišče proti torpedolovki »Espero«. Ta torpedolovka je pobegnila pred kratkim z blokadne črte in odplula ravno na Reko, kjer se je stavila na razpolago D'Annunziju. Torpedolovka je bila takoj zadeta z več strelji, ki so jo tudi zažgali. Kmalu je bila vsa v plamenu ter je popolnoma zgorela.

Posadka in nekoliko legionarjev, ki so bili dodeljeni posadki, so poskakali v morje ter si rešili na ta način življenje. Admiral Simonetti se je odločil za uničenje imenovan torpedolovke vsled tega, ker je obrnila svoje topove proti vladnim četam, ki so se spuščale z okoliških obronkov proti mestu, in začela uspešno obstreljevati položaje kraljevih čet.

V toku današnjega dne je sodelovala flota precej pridno s suhopotnimi četami Krizarež na par milj razdalja od reškega pristanišča, je poslala oklopnica »Doria« nekoliko strelcev proti najvažnejšim odpornim točkam D'Annunzijevo legionariojev. Ladje so merile tudi proti sameznim poslopjem, ki služijo v uradne svrhe. Ena kroglica je zadela baje D'Annunzijevo dvorec ter znatno pokvarila prvo poslopje. D'Annunzio sam je bil baje lahko ranjen.

Okoli petih popoldne je flota prenehala streljati proti mestu.

D'Annunzio poginil v zrak reške mostove

OPATIJA, 26. Včeraj po noči so se slišali močni pok z Reke. Po noči je dalo reško poveljstvo razstreliti most na Sušaku, most na Bradici kakor tudi most zagrebške železnice.

Pravijo, da se je D'Annunzio odločil za ta korak, da bi onemogočil napredovanje vladnim četam, ki pritiskajo s te strani proti mestu.

Pri razstrelitvi rečnih msotov je bilo ranjenih nekoliko italijanskih vojakov in kakih 10 legionarjev.

Tudi D'Annunzio ima svoja vojna poročila. Prišlo nam je v roke sledeče uradno vojno poročilo D'Annunzijevega »glavnega štaba« ter ga prinašamo le kot posebnost, ki naj nam pokaže, kako se je že navadil D'Annunzio obnašati po vseh pravilih, ki veljajo za glavne štabe velikih armad. To poročilo je bilo izdano na Božič ter se glasi:

»Danes predpoldne je bil mir razen neznatnih poprav bojne črte in majhnih patrolskih operacij sprednjih oddelkov. Čete se naglo utrjujejo na zasedenih položajih.

Udušena vstala reških prebivalcev

OPATIJA, 27. Včeraj je napravilo reško prebivalstvo dva poizkusa prave pravice vstaje proti D'Annunzijevo strahovladi in njegovemu pustolovstvu. Rečani iz vseh slojev nesrečnega prebivalstva so se zbrali pred D'Annunzijevo palačo ter so začeli demonstrirati proti njegovi nespametni politiki, z namenom, da bi ga prisilili, da odneha od svojega početja in prihrani na ta način reškemu prebivalstvu neopisljivo trpljenje, ki mu grozi radi blokade.

Reško poveljstvo je udušilo to manifestacijo ljudske volje na okruten in krvav način. Enemu oddelku D'Annunzijevo legionariojev je bilo ukazano, naj napade zbrane meščane in naj jih razpodi brez usmiljenja. Legionarji so planili proti Rečanom kakor volkovi. Prestrašeni manifestanti so se spustili v beg, da bi si rešili življenje. Vendar je bilo več oseb mrtvih in ranjenih, ki so postale žrtve D'Annunzijeve strahovlade in krvočnosti njegovih legionariojev.

IZ JUGOSLAVIJE

Seju ustavotvorne skupščine

Domače vesti

Veleizdajniške demonstracije v Trstu

»Živela republika« — »Živela Avstrija«

Na božični večer je proglasil tukajšnji generalni civilni komisariat izjemno stanje na vsem Primorskem. Orazje je postajalo od ure do ure vse nekam bolj čudno in pošastno, da se razni ljudi, ki so jasno govorili, da pripravljajo gotovi elementi v našem mestu nekaj novega za božične praznike. Če je dobil mirni meščan še mnogogrede takšen vtis, je tem naravnost, da niso mogli uiti takšna nenavadna znamenja oblastim. Radi tega je hotela biti oblast pripravljena tor je proglasila izjemno stanje, kakor je bilo že rečeno (Edinost ni priobčila odnosa odloka glavnega civilnega komisariata iz enostavnega vzroka, ker ga ni dobila).

Fašistovske demonstracije na Božič

Oblasti se niso motile, zakaj že okoli 10 naseljenega dne so jim je ponudila prilika, kjer so morale nastopiti s vso strogostjo. Ne meneč se za prepoved zbiranja, ki jo vsebuje odlok o izjemnem stanju, so se začeli zbirati fašisti v ul. Teatro pred sedežem tržaške vojašnice zveze. Okoli 11 se je napotila večja gružica — kakih 200 mladičev in nekoliko gospodov — iz ul. Teatro proti trgu del. Unita. Čim so prišli pred komisariat, so začeli razsajati in kričati za D'Annunzija in proti vladi. Proti demonstrantom je nastopil takoj oddelki kr. stražnikov ter jih razpodi.

Nekoliko izpremenbe je prinisla D'Annunzijevo aeroplan, ki je priletel okoli 11 in pol nad tržaško mesto. Letalec je začel metati številne proglase na naslov prebivalstva. Medtem pa se je bila fašistovska gružica zopet zbrala. To pot so jo udarili »junaki« gruževniki proti »Piccolovim« uradom, kjer so priredili hrupno demonstracijo. Nekemu razmahaču »Piccola« so izgrlili liste iz rok ter jih zažgali.

Čudna stvar, ali resnično fašisti, ki so se izdajali dosedaj za najbolj goreče branitelje kro-
no, niso krčali »Živlo Savoia« temveč »Živela republika«.

Z Goldonijskega trga izpred »Piccolovih« uradov so se podali demonstranti zopet na trg Unita, kjer so priredili novo demonstracijo proti gubem. Zopet jih je razpodi oddelki kraljevih stražnikov in »bojevnikov« so jo morali urno popihati. Med tem je bila dala oblast zapretili kavarano Specchi, glavno zbirališče fašistov, a obenem je zasedlo vojaštvo tudi društvene prostore tržaške fašistovske zveze. Na ta način je nastal po mestu relativni mir, ki je trajal do okoli štiri popoldne, dokler se ni zopet zbralo na korzu kakih 100 mladičev, ki so jo mahali s črno obrobjeno zastavo naravnost proti kvesturi. Zdalo se je skoraj, da mislijo izvršiti iznenaden napad proti njej. Toda prišel je oddelki kr. stražnikov, ki je pomislil demonstrante nazaj, tako da so se morali umekniti na ono stran kanala blizu Rdečega mostu. Na tem mestu pa so se sklonili zopetstaviti kr. stražnikom s vsemi močmi. Prišlo je do prave bitke, v kateri so bili fašisti hudo tepeni. Ko so videli, da se ne more ničesar opraviti proti neusmiljenim puškarnim kopitom v ropah srditih in razžaljenih kr. stražnikov, so jo popihali tudi od tod z raznimi vrškliki proti policiji. Slišati se je tudi klič »Živela Avstrija«, čes, ona nas vsaj ni tepla, kakor delajo to kr. stražniki.

Proti večeru se je povrnil zopet mir, čegar je predvsem doprineslo to, da so se morali zgodaj zapreti vsi javni lokali. Noč je bila tudi mirna. Pri demonstracijah je bilo aretiranih okoli 30 oseb, vsi fašisti.

Na dan Sv. Štefana

Drugi dan Božiča je bil mir ves čas popoldne in tudi popoldne skoraj do mraka. Kmalu po štirih pa so se začele zopet zbirati gružice fašistov na trgu Unita, kjer so delali navadne kravale in počenjali navadne izgrede — največ z usmi.

Ker pa se jim je zdelo, da jih je bilo na trgu Unita premalo, da bi mogli začeti kaj resnejšega, so si bli iskati pomoči pred kavarno Specchi. Tu so dobili prvih moči. Ojunačeni na ta način, so začeli neusmiljeno razsajati in zjati, vpljoti proti vladi, ki da je izdejal napala reškega D'Annunzija in njegovo »sveto vojsko«. Komedijska pa ni trajala dolgo, in glej, že so se pokazali karabinerji in kr. stražniki, ki so jo lotili takoj predpisane oporila. V hipu je vse utihnilo in nastal je mir, ki je trajal do šestih. Ob šestih se je zbrala spet večja gružica, ki je začela zopet navadno muziko. Tudi to pot pa so jim padla puška kopita po hrbtih in morali so narazen. Preden pa so se splovili od kraljevih stražnikov, so vrgli proti njim eno petardo in dve rečni bombi, kar pa ni povzročilo žrtve, ker bombi niste eksplodirali.

Nato se je povrnil mir povsod po ulicah. Fa-

šisti so imeli precejšnje izgube. Precej jih je bilo ranjenih in še več ujetih. Bilo jih je namreč aretiranih oha dnevna nad 130.

Poizkus fašistovske vstaje, ki ji je bil namen napraviti zmelo in nered in s tem pomagati D'Annunziju iz klee, je torej popolnoma propadel. Povsod, kjerkoli je prišlo do spopada med njimi in policijo, so jih dobili po hrbtu. To dejstvo je zelo poučno, ker dokazuje, da ne zmorejo nič niti do sedaj vsemogočni fašisti, samo če jim hoče oblast stopiti malo na preste.

Obenem pa so se oblasti s svojim strogom nastopom proti fašistovskim izgredom obdolžile same sebe ravno s tem, da so udušile že v kilci vsak poizkus kulture javnega reda in mira. S tem so namreč oblasti priznale, da pada nanje velik del krivice za vse zločine, ki jih je zagrešila ta organizacija v zadnjih mesecih. Zakaj, kakor so prebrala oblasti včeraj in predvčerajnje poizkuse fašistov, bi bile lahko preprečile vse zločine, kjerkoli in proti komurkoli, ko bi le bile hotele....

Ribar — Rybář! Laški časopisi ne opušajo nobene prilike, da ne bi kaj nečimbenim jim pozameznim jugoslovanskim osebam kaj pedantili, ker bi utegnili služiti v svrhe hujšanja italijanske javnosti in okudovanja teh oseb. Če ne gre drugače, si pomagajo tudi z notorično in zvesto lažjo, računajoč seveda pri tem na slepo zaupanje in za topo nevednost svojega čitateljstva. Že ponovno nam je bila prilika, da smo zavržali »Piccolu«, ko je zlobno identifičiral hrvatskega poslanca dra. Ivana Ribara v narodnem predstavstvu v Beogradu z osebo našega blvskega državnega poslanca Otokarja Rybářa. Ali vse to ni nič pomagalo? »Piccolo« ostaja »Piccolo« in vtraja pogumno pri svojih tendencijsni taktiki, zamenja jo vedoma obe imeni. Tako je porabil tudi priliko izložitve itege hrvatskega poslanca Ribara predsednikom jugoslovanske konstitucije, da je že v naslovu svojega poročila na ošten način pokazal na dra Rybářa! »Piccolo« ima vendar dnevno dovolj jugoslovanskih listov na razpolago, ko stika tako marljivo po kakih neugodnih vesteh iz Jugoslavije, in bi torej moral pri le kolikšni dobri volji do resnice vedeti, da dr. Otokar Rybář niti član konstitucije niti Rybář je pač neka stranica v Sloveniji začetka črne boje kandidiral, ali znano je, da se je on kmalu na to, z dra. Gregorinom vred, odtegnil iz razlogov, ki smo jih tudi mi opredelili in na razsežno označili. »Piccolo«v zamenjavanje obeh vilih si tmen ima pač svoj namen, ki je gotovo zloben. To pot prinša le poročilo po »Corriere della Sera«, kjer piše Ribarovo ime z grškim l — kar mi sicer ni bilo v navado, ker je Rybářovo ime običajno pisal z latinskimi i, — a vrhu tega naglašuje se posebno in ponovno, da je ta novozvoljeni predsednik konstitucije — Slovenec! Za sedaj se omeja na to. O prvi priliki pa porabi »Piccolo« svojo falzifikacijo, ko hotel zopet bujkat n. pr. proti dra. Otokarju Rybářu — prav po tisti znani: Calumniare audacter semper aliquid haeret (Drzno obreku, nekaj vedno obvisi) — »Piccolo« podtika, da bo mogel pozneje zlobno uporabiti!

Stavka srednješolskih učiteljev se povsem nadaljuje. 24. t. m. pop. so zahtevali zastopniki Zveze srednješolskih učiteljev pogovor s sen. Mosconjem, da bi se enkrat prečestali položaj profesorjev in se pogajali o njih zahtevah. Generalni komisar je vztrajal pri prejetem stališču vlade, veld česar je ostala tudi ta akcija brezuspešna.

Oddelek državnih učiteljev v »Zvezi srednješolskih učiteljev«, je sprejel v očičled zadnjih ponudb s strani vlade sledečo resolucijo:

»Oddelek državnih učiteljev v Zvezi srednješolskih učiteljev Julijke Benetič je po poročilu orednega izvrševalnega odbora, po katerem hoče vlada še nadalje voditi srednješolsko učitelstvo za nos ter hoče z vsemi sredstvi viliti srednješolskim učiteljem bodo, sklenil, naj prekine Oredni izvrševalni Odbor vsako zvezo a vlado ter naj se započeta akcija nadaljuje, da celo postoi.

Vsled tega traja stavka srednješolskih učiteljev, ki je bila že od začetka ločena od akcije ostalih državnih uslužbencev, še dalje, dokler ne bodo dosegli svojih upravičenih zahtev.

Učitelstvo in nova regulacija plač. Draginja narašča in v njo nezadovoljnost. Delavci, ki opravljajo svojo službo pošteno, zahteva, da se mu plača zviša razmeroma z dragino. In to je draginja znatno narasla, se izvrši tudi regulacija plače tako, da vsaj približno odgovarja razmeram. Tako je prišla v svet tudi nova tabela, ki določa bodoče učiteljske plače. — Po tej tabeli se starejšim učiteljem plača razmeroma zviša — in tudi istočasno, ko lo komisija, ki je sestavila to tabelo, spoznala, da morajo starejši učitelji jesti in biti obločeni in jim valed tega zaključna zvišala plače, je z radošjo doznala, — čuje in strmitel — da so mladi učitelji povsem drugače ustvarjeni, nego starejši! Kadar občutijo starejši draginjo in so začutili krvavo potrebo po zvišanju plače, takrat so mlajši na čudežen način debelijo in jih božja previdnost oblači. Zato se starejši, valed resnično naraščajoče draginje, povsem upravičeno plača viša, mlajšija pa, ki se torej na čudežen način preživljajo (menda jih redi školski prah), se plača nižje! Tako bi prišli mlajši od dosedanje najnižje plače L. 491.66 na 331 L. — In ne samo to! Slava komisija, ki je sestavila omenjeno tabelo plač, je doznala celo to, da se mlajdi učiteljem na čudežen način povrača plača, ki so jo porabili tekem leta in se ji je zadelo zato, ki so jo porabili učitelji vrni nekaj denarja! — Zdi se pa, da mladi učitelji ne bodo delali čudežev, ker ne morejo biti Kristus! — Mlad učitelj.

»Slovenska dijaška zadruga v Brnu« se najtopleje zahvaljuje vsem rodoljubom v zasedenem ozemlju, ki so res poštenovalno podpirali nabitralno akcijo ter s tem pripomogli tudi k izboljšanju gmočnega stanja visokošolcev — beguncev. Ob božičnih praznikih bodo pobirali nekateri člani zadruga dobrovoljne prispevke in prosimo za izdatno podporo. — Odbor.

Stavka državnih namestencev se je končala. Vprčo izjemnega stanja, ki je bilo proglaseno na Primorskem, ste pozvali obe delavski zbornici svoje člane, naj se povrno nemudoma na delo. Tako se je zgodilo in včeraj se je začelo zopet delati po vseh uradih.

Zmelnjava v kolezdarih. Prejeli smo: Ker je tudi pri naš močno razširjena ljubljanska »Družinske pratike«, javljamo javnosti, da je tam velika nalpa glede božičnih praznikov. Sobota pred Božičem je izpuščena. En dan, 31., kot sobota pa dodaj. Mi se držimo Goriškega kolezdarja in končamo s petkom leto 1920. V Ljubljani bodo po praznovanju Silvestra — dva dni. Privoščamo jim! Prošnja. Dne 24. t. m. jutraj se je zgubil 12leten deček, majhne postave, plavalas. Imel je na sobi sivo suknjo, črne copate, komašne ter rujavo ka-

Operacije vladnih čet proti Reki

eracijah vladnih čet proti reškemu mestu so bila uradno naznanjena sledeča poročila:

Dne 25. decembra. Suhopotne in pomorske vladne čete so povečale pritisk okoli mesta, da bi dale reškemu prebivalstvu vtis zaležnosti, stiskajoč obroč okoli Reke. Dočim so krizarile vojne ladje po pred-

plac. Kdo bi kaj želel ali vedel o tem dečku, naj jeli blagovestno v gostilni "Pri Lovcu".

Kumarjeve koncerti pri Sv. Ivanu in na Opčinah. V letnem oporodnem kot v škodnju se je imel vršiti koncert tudi pri Sv. Ivanu in na Opčinah. Velele obolnosti g. Sanchinov so izpadle pevke točke v škodo makrotenosti zporoda teh ljudskih koncertov in v posebno škodo vsled v njih dosežene umetniške višine.

Kumarjevega Chopina je mogoče naslikati le s svetopisemskimi primerami: ... postal je duha med nje, ki so bili zbrani — v obliki ognjenih jezikov je zaplaval nad njih glavami. Sprejeli so. Odslušali jim je duh sijal neuglasljiv. In delili so ga vsem, ki so bili voljni sprejemati...

Tema bi nas obdajala, ko bi v dveh tisočletjih ne sledile tem Kristusovim apostolom druge boljše baklje, učlovečene zato, da vžgejo vazo pripravljeno tla; bodisi le za trenutek, kot iskra ki ugasne, bodisi da pripravljena daritev izgori do dna, bodisi da brata opozori na bratsko vesoljstvo. A le redko seje so sledile v vsaki poznejši dobi in zato tako malokrat prodrejo iskre megle vsega vesolja.

G. Sanchin sicer se ni podredil vseh zunanjih vplivov, učinkovitosti vsebinskemu podvajanju skladu, a bo našel pravo pot, če se bo oprijel tega, kar nam je podal v Adagiu Beethovenove sonate, ki sta ga z g. Kumarjem prekrasno podala dopolnjujoča se v smislu dueta.

Spregovorim naj le še o velikem vzgojnem pomenu, ki ga imajo kratka pojasnila k igranim skladbam, kakršne je pri svetovinskem koncertu sprejeli g. Grbec: Kratke poizvede v prozi, ki pripravijo a govornico besedo v poslušalca razpoloženje, ki bi ga lažje manj razumljiva ne vzbudila. M. L.

Uradne vesti

Izjemno stanje v zasedenem ozemlju

Generalni civilni komisar za Julijsko Benečijo, videl položaj javne varnosti in javnega reda in kr. odlok z dne 22. julija 1920, št. 1233, odreja:

1. Do nadaljnjih odredb so na vsem ozemlju Julijske Benečije prepovedani obhodi, shodi in zborovanja v javnih ali zasebnih lokalih in zbiranje v večjem številu nego petih oseb.

2. Prepovedan je avtomobilni promet. Izvzeti so vojaški, sanitetni in avtomobili za aprovizacijo v živili za prebivalstvo (samo vozovi), dalje vladni avtomobili in oni inozemskih konzulatov. Ravnotako je prepovedana vožnja na kolesu.

Vozila, katera se zalotijo pri neupravičenem kroženju, se zaplenijo. Prepovedana je prodaja bencina.

3. Vsi javni lokali se morajo zapirati ob 21. uri, ob istem času se morajo zapirati tudi zasebni krožki vsa vrste.

Ob 22. uri mora prenehati osebni promet.

4. Ustavljena je veljavnost orožnih listov (za puške, samokrese, palice na meč).

Častniki in agenti javne sile imajo nalogo najstrožje izvrševati pričujoče povelje.

Kdor krši ta odlok, se aretirajo in kaznuje po zakonih.

Trst, dne 21. decembra 1920.

Gen. civ. komisar:
Mosconi.

Preventivna cenzura. Sporazumno z vojaško oblastjo je izdal generalni civilni komisariat sledeči odlok:

Člen I. Na ozemlju Julijske Benečije se do novega nasprotnega ukrepa upelje preventivna cenzura za tisk.

Člen II. Periodični listi in vsaka tiskovina političnega značaja se morajo pred izdajanjem z odgovornostjo odgovornega urednika in od njega podpisani predložiti v tri izvodih na vpogled cenzurnega urada za Trst pri generalnem civilnem komisariatu, za druge okraje pri civilnem komisariatu kraja, kjer ima sedež tiskovni urad.

V dokaz izvršene predložitve se vrne eden teh treh izvodov s predpisnim potrdilom predlagatelju.

Člen III. V slučaju kršenja v predložitveni tiskovini dolžnosti se bo izdajala tiskovine brez drugega zaplenila, in vrhuteča se bodo kršitelji kaznovali z globo od 500 L navzgor.

Člen IV. Ako da kaka periodična publikacija dvakrat povod za zaplenbo, se lahko ustavi na neposredno izvršljiv ukaz generalnega civilnega komisariata za dobo, ne krašje od treh dnevov in ne daljšo od enega meseca.

Trst, 26. decembra 1920.

Gen. civ. komisar:
Mosconi.

Zvišanje avtomobilnih tarif. Civilni komisariat za Trst in okolico objavlja: Z odlokom št. 683-10781 od 27. nov. 1920 je dovolil generalni civilni komisariat za Julijsko Benečijo koncesionarnemu avtomobilni zvez v Julijski Benečiji maksimalno zvišanje že prej potom posebnih koncesij za vsako črto obdobjenih tarif, in sicer za 5 centov na potnika in kilometer. — Trst, 27. dec. 1920. — Civilni komisar: Fione.

Begunska podpora odpravnika. Civilni komisariat za Trst in okolico razglasi: Glasom odloka

generalnega civilnega komisariata št. 281-6790 od 2. oktobra so s dne 31. decembra odpravnika vse podpore, katere so se dolegle izplačevale vplivno begunske. Dovoljujejo se pa tekom gverga tečaja 1921 izvanredne dobrodelne podpore in druge podpore, toda izključno le takim beguncem, kateri se nahajajo v takem stanu potrebe, da nimajo niti najbolj neobhodno potrebnih sredstev za življenje. Izključeni od take podpore so vsi oni, kateri so že prejeli predurjen na vojno odškodnino. Begunci tržaškega okraja, kateri se nahajajo v zgoraj označenih okoliščinah, morajo, ako hočejo uživati tako izvanredno podporo, napraviti prošnjo na navadnem papirju (brez koteka) na tržaški civilni komisariat, via XXX. oktobra št. 7 (protokol). V prošnji morajo natančno označiti svoje bivašče. — Trst, 27. dec. 1920. — Civ. komisar Fione.

Iz tržaškega življenja

Zvezana in zastropljena prostitutka. Pretekli večer okoli 23. ure je bil nemudoma povzgan zdravnik rešilne postaje v tolerančno hišo, ki se nahaja v ulici dle Mura št. 10. Tam je našel v drugem nadstropju 26letno prostitutko, po imenu Adele Ferrari, ki je bila zvezana z vrhvo okoli rok. Ferrarijeve sovratnice so pripravile zdravniku, da se je hotela zastropiti s karbolno kislino, a da so ji to branili in jo zvezali, da bi ne mogla izvršiti nameravanega čina. Zdravnik rešilne postaje jo je dal odpeljati v mestno bolnišnico, kjer so jo sprejeli v X. oddelku. Njeno stanje je opasno.

Z iglo si je hotel končati življenje. Včeraj popoldne si je hotel končati življenje v zaporih v ulici Coroneo 26letni Mihael Pertot. Nekje si je preskrbel iglo, katero je poži s samomorilnim namenom. Ali ta poizkus se mu ni posrečil, kajti igla se mu je zapela v želodec. Pertot je trpel nekaj časa grozne bolečine, ali končno mu je padla v glavo dobra misel. Sklenil je, da ne mra umreti. Pozval je k sebi jetaškega paznika ter mu naročil, naj nemudoma pozove zdravnika rešilne postaje. Kmalu nato je došel zdravnik rešilne postaje, ki je dal odpeljati Pertota v mestno bolnišnico, kjer so ga sprejeli v jetaški oddelku. Njegovo stanje ni nevarno.

Aretacija. Pretekli večer so aretirali policijski agenti nekega 18letnega Arriga Kebata zato, ker je nosil pri sebi nabazan samokres.

Pretep v gostilni. Včeraj zvečer je prišel iskati pomoči na rešilno postajo 42letni delavec Alojz Pettarin. Prišel si je zdraviti rano, ki jo je imel nad desnim očetom. Na zdravniškovo vprašanje, kje da je zadobil rano, je Pettarin odgovoril, da se je prepiral s svojimi prijatelji, kateri so ga potem nabili. Zdravnik mu je dal primerno pomoč ter ga nato poslal v domačo oskrbo.

Poklusal samomor. Pretekli večer okoli 18. ure je bilo telefonirano iz orožniške postaje v ulici dell'Orologio na rešilno postajo po zdravniku. Ali ravno v istem času se je nahajal avtomobil rešilne postaje zunaj po opravihi. Kmalu potem je pridrdrala pred rešilno postajo kočija, iz katere so izstopili trije elegantno oblečeni gosposdji. Pozvali so bolniškega strežnika ter ga prosili, naj jim pomaga nesti iz kočije nekega ranjenega orožnika. Ranjencu, kateremu je kri kar curkoma kapljala iz prsi, so obvezali rano ter ga dali nemudoma odpeljati v mestno bolnišnico. Gre za poizkus samomora. Vzroki, ki so dovedli moža v ta korak, niso znani. Znano je le, da se je ustrelil v samokresom v prsa. Piše se: Jurij Spagnoli, star 20 let, orožnik na orožniški postaji v ulici dell'Orologio. Zdravnik skušajo na vse močnejše načine, da bi ohranili mladega moža pri življenju. A njihov trud bo nabrže zaman.

Predznan šepar. Včeraj popoldne je izmaknil nek predznan šepar trgovcu Albertu Perkasu, stanujočemu v ulici Molin a Vento št. 96, urebrno uro in zlato veržico. Tatvino je trgovec javil kve. sturi.

Dopisi

Vodstvu avtomobilne družbe Ing. J. Ribi & Co. v Gorici. Zelo nam je bilo nevedno, da ste prekinili avtomobilno vožnjo od Gorice do St. Vida pri Vipavi zvečer in obratno jutraj. Zdar se ustavlja avto čez noč v Vipavi. To, za avto kratko pot od Vipave do St. Vida, bi bilo treba vsakekor vzpostaviti. Če hoče kdo v Gorico, mora jutraj se pri tem peš eno in tudi podguro uro in še več do Vipave, ko bi potreboval avto le 10 minut. Ob tem zimskem vremenu, burji, dežju, pač ni prijetna ta jutranja pot, tem manj, če mora človek potem, ves premražen in morda tudi premočen, sedeti v avtomobilu. Istotako zvečer. Ali naj se potnik, utrujen, s paketi obložen, poda v negetovo nočno tmino in neurje, ali pa naj spi v Vipavi? Eno kot drugo je neprimerno. Prav tako bi bilo zelo ustrezno tudi onim, ki bi se peljali samo do Vipave, oziroma nazaj. Izgovor, da je premla promet, ne velja. Če ga je dovolj za vso ostalo progno, bi ga bilo tudi že za ta košek črte. Saj ljudi je bilo vedno dovolj. Pač pa ve maretko povedati, n. pr. da ni, ko se je vozil zvečer iz Vipave v St. Vid, nikoli dobil listka, plačal pa vseeno. Torej bi bilo vzroka premajhnim dohodkom iskati morda kje drugje. Prosimo torej, da uvažujete našo željo ter vzpostavite vikendsko vožnjo Vipava-St. Vid in obratno. Saj je ta vožnja dovolj draga za vedno dražja, da bi bilo umestno, da imamo tudi mi s skrajnega konca vipavske doline kaj ugodnosti od nje, ko se moramo ob pomanjkanju železnice posluževati avtomobila še bolj, nego oni okraj Ajdovščine. — St. Vidčani in okoličani.

Štirazredna slovenska meščanska šola s trgovskim značjem v Postojni. Dne 1. t. m. se je otvorila na tej šoli četrti razred in je torej šola izpopolnjena tako, kakor so želeli nje ustanovitelji pred 15 leti, ko se je šola ustanovila. Postojnski okraj ima torej učni zavod, ki najbolje odgovarja razmeram in potrebam sedanjega časa in našega ljudstva. Naši mladinci nudi one toleko izobražbo, ki je najbolj potrebna našim srednjim slovačkim stan. Velike važnosti je za one mladeniče,

ki so namenjeni za trgovce, obrtnike ali gospodarje večjih kmetij; za njih šola za eno, ki šola vstopiti k posli, šolam, domam in zavodom, za drugam itd. Polag vraga tega je pa meščanska šola najboljša pripravnica na vse vrste višjih strokovnih šol in za učiteljske.

Čehi se prvi spoznali veliko važnost meščanskih šol; že pred vojno so jih imeli nad 300. Veliki gospodarski napredek Čehke so po vsej pravici pripisuje njenim meščanskim šolam. Čelo Dunaj, ki ima toliko srednjih šol, ima tudi še nad 60 meščanskih šol. Z zadovoljstvom opazimo, da se v najnovejšem času tudi v sosednji Jugoslaviji ustanavlja veliko meščanskih šol, ki bodo dobro služile hitrejšemu gospodarskemu napredku nove države. Naj bi bilo izpopolnjen štirazredni slovenski meščanski šoli v Postojni usojeno obilo uspeha v korist in prospeh našega ljudstva — o.

Gospodarstvo

Zamenjava terjatev in dolgov v kronah pri tržaških bančnih podružnicah. V Rimu izdeluje sodaj posebna komisija načrt zakona o zamenjavi kronskih terjatev in dolgov pri tržaških bančnih podružnicah, ki imajo svoj sedež onkraj premirne črte. Potom naredbe je bila zamenjava terjatev in dolgov določena s 60 odstotkov. Ta odredba bo predložena sedaj zbornici z izpremembami, ki jih predlaga komisija.

Tržaška borza. Prosimova tržaške zasebne borze v oficijelno ta uvedba ultimo-kupčije v Trstu se ima izvršiti dne 3. januarja. Za izpremembe kupčijske podlage bodo potrebne nove odredbe. Posebno bodo mešetarji morali polagati večjo kavicjo.

Borzna poročila.

Trst, 27. decembra 1920.

Jadranska banka	390
Credit	478
Dalmatija	395
Gerolmich	1820
Libera Tristina	692
Lloyd	1915
Lussino	2100
Martinoli	322
Oceanic	458
Premuda	500
Tripcovich	520
Ampela	631
Cement Dalmatija	490
Cement Spalato	403
Kirka	590

Tujs valuta na tržaškem trgu:

V Trstu, 27. decembra 1920.

Neprepričane krone	475—5—
avstrijsko-nemške krone	475—5—
čehoslovenske krone	32—33—
dinarji	76—78—
leji	3725—3825
marke	40—4050
dolarji	2885—2895
francoski franki	172—173—
švicarski franki	442—445—
angleški funti, papirni	102—103—
angleški funti, elati	116—117—
rubi	15—16—
napoleoni	93—94—

Poslano *)

PREKLICI

Podpisani izjavlja za hčerko Dragico, da ne on, kakor tudi nihče od obitelji, ni imel namena, ne povoda žaliti gđ. Antonijo Pavčič in gospo Ivano Sitar, niti ju obdolževati kakega nekorektnega dejanja pri poštnem uradu v II. Bistrici. Žalitive, da se pisma odpirajo v navedenem uradu ni bilo, in se na to niti ne sumi. (816)

Vinko Sket.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo le toliko kolikor mu zakon velja.

ŠIRITE "EDINOST"

Nada Trinajstić Josip Skomerža

vjenčani

Volosko-Crkvenica, 9. 12. 1920. (317)

MALI OGLASI

KUPUJEM čiste cunje ter jih plačujem do 4 L. Istotam se proda »Sparcherd« in decimnalna tehtnica. Solitario 1. 738

ISCE SE starejši mizar z orodjem. Solitario 1. (739)

VEČJA posestva s poslopji in brez teh, v rodovitnem kraju Jugoslavije, so na prodaj. Več pove Josip Babić. Rodik hat. 80, p. Kozina. (737)

OKOLICANI »Trtica« Fortič, Komen-Prešerje prodaja in prejema naročila za cepjenke vsaki dan po najnižjih cenah. Vsako nedeljo v Društveni gostilni, v Rojani (blizu cerkve). (653)

KUPUJEM vsakovrstne deželne pridelke. Vzorce in cenj. ponudbe poslati na Ivan Suban. Via Tiziano Vecellio št. 11, vrata 7. 718

ZEMLJIŠČE S HISO, oboje vsled vojne poškodovano je na prodaj v Solkanu pri Gorici. Krasna lega, vinograd in sadni vrt z reguliranim izvirkom studenca. Obričano zemljišče meri 7 arju. (5 njiv). Informacije daje Henrik Terpin, mesar, Solkan pri Gorici. 730

ZLATI in srebrne krone plačam več kot drugi kupci. Albert Povh, urar, Mazzini 46 (v bližini drvenega trga). 537

AUTOMATICE orkestron »Continental«, nemška znamka, primeren za plesno dvorano, se proda v ulici Conti 10, gostilna ai Geleomint. 736

MODISTKA (prej ul. Alessandro Volta 2), naznana, da se je preselila v ul. Cologna št. 13, I. nad, ter se priporoča cenj. damam v mestu in okolici.

Z žalostjo javljamo sorodnikom in znancem, da je naš ljubljani soprog in oče

ŠTEFAN PAHOR

dane: 26. t. m. preminul v starosti 68 let, pustivši v najljubši žalosti soprogo Antonjo, hčere Slavo, Antonijo, Marijo, Angelo in sina Karla. Pogreb dragoga pokojnika se bo vršil v torek, 28. t. m. ob 2.30 pop. iz hiše žalosti Sv. Ivan št. 1043.

SV. IVAN, dne 26. decembra 1920. (314)

Potrti neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalosno vest, da je naš nad vse ljubljani oče, brat, stric in svak

ANTON MACAROL

nadučitelj in poseznik

danes nenadoma preminul. Pogreb nepozabnega pokojnika se bo vršil v sredo, 29. t. m. ob 9. uri predp. na domače pokopališče.

GORJANSKO, dne 27. decembra 1920.

(318) Žalujoči družini Macarol in štrekelj ter ostali sorodniki.

JAKOB PERHAUC

ulica delle Acque št. 6. — Telefon 2-86.

ZALOGA VINA, ŽGANJA in LIKERJEV (282)

POSEBNOST ŠUMEČA VINA in JAJČNI KONJAK

Nadaljuje se
za Božične praznike in Sv. Tri Kralje
naša

VELIKA PRODAJA
podaljšana nepreklicno do
8. januarja

S. ÖHLER & Comp.
Succ.

TRST — Corso Vittorio Emanuele III št. 16

PODLISTEK

TUJINEC

Danilo Šimunović.

Tedaj je Mada hitro osušila solze, ju objela in si prizadevala, da bi so jima smehljala.

Slednjic je prenehala z jokanjem in jo samo hodila in dila po hiši, ali sedela kje v kotu, zroč neprimerno v kako temno točko. A tako je postala, ko so začeli prihajati iz Sabljarev neki čudni glasovi: — »Stanko Lukavac se ženi z bogato Andelijo Pekičev.«

Kmetje, ki so bili tam, so pripovedovali, da Pekičeva hiba neprestano gori od zdravila in pesni, da je Stanko vedno z Andelijo ter da so tudi sam Pekič hvalil, kako da si je pridobil zeta.

Mada ni mogla verjeti v tako strahoto, ker je vedela, da bi bila ta ženitev njena smrt, a ni možno, da bi umrla tako mlada. Poleg tega pa je tudi ona prejela od njega po kako ljubavno pismo in mu je odgovarjala v strahu po nekoliko,

komaj razumljivih besed, ki jih je napisala s tanko in drhteto roko.

No, kolikor bolj je mineval čas in čim gosteje so prihajali iz Sabljarev taki glasovi, je obupavala vedno bolj in začela razmišljati, kaj naj bi storila. — Matil — je zaklicala jokajočim glasom otroka, ki so ga ostavili v tem.

— Kaj ti je, pomiri se, mila dete — ji je rekla mati in jo potegnila na koleno, kakor nekdaj, ko jo mala plakala.

— Nič več mi ni, mati, ker imam se tebe. Ali pa pride on še kdaj?

— Pride gotovo, saj je pisal včeraj, da pride, a ti ne veruj ljudem, kar pravijo!

— Pravijo, mati, da je zelo lepa in bogata, pa reci mi, kaj naj storim?

— Čakaj, dušica, pomiri se, ker ti ne moreš nič storiti.

Ali, Mada se ni pomirila in je vedno razmišljala o nečem v svoji ljubzni in svojem obupu, a med tem je minila, kako da je on več ne ljubi in čela je verovati, da se je odločil, zapustiti jo popolnoma.

(Dalje)